

Ezê

– prens · 12 Nisan 2012

Dar ji pelan xeyîdîne - Agaclar yapraklarindan küsmüsler
Ciya ji kevirên nav xwe - Daglar kendi icindeki taslarindan
"Gül eziği yüreğinde kaç iklim muştusu
Olmakla olmamak arasındaki çizgisin"

İllaki!

Yarım kalmış avuçlarıma
Gün dolduracaksan
Saçlarımdan başla
Bahar tellerini
Örmeye...

Gönül dağları;
Kaç isyana muhkem
Alacası bozuk sandıkların
Asırlık çiçekleriyim ezê

Amma!

Yol kesen eşkıyanın
El mendili olmadım
Sallandıkça kirletilen
Dalından...

Çiçeksizim;
Tomurcuklar talan oldu
Yapraklar küstü dala
Ne varsa sözlerimde
Pimi çekilmiş gibi
Döneniyor içimde

Kovulsam da kapılardan
Her ağaç kovuğunda muradım
Yosun tutmuş taş diplerinde inadım

"Ayrıklara sarılacak

Gelin çiçekleri..."

Yüzü dönük

Ebegümeçlerinde

Çitlembik olacağım

İlk kez aynadan utanışım

Ve ilk kez acılara teyelli

Çocukluğum...

"Elma dersem çık

Armut dersem çıkma..."